

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519010254
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8519010254.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.02.2021, v trestnej veci proti obžalovanému Z. G. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/98/2019 zo dňa 15.06.2020 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému Z. G., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom K., Y. XXX/XX, okres N. Y., t. č. vo väzbe v ÚVV Prešov

u k l a d á

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zákona trest prepadnutia veci - peňažnej hotovosti 226,65 eur.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Z. G..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obž. Z. G. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezisteného zdroja, najmenej od polovice roku 2017, najprv neoprávnene kupoval a inak zadovažoval omamné a psychotropné látky, a to hlavne kryštalickú látku obsahujúcu účinnú

psychotropnú látku metamfetamín, ktoré v rôznych množstvách u seba v meste Podolíneec, okres Stará Ľubovňa, ako aj na iných miestach v okrese Stará Ľubovňa neoprávnene prechovával a taktiež v okrese Stará Ľubovňa a iných okresoch Prešovského kraja, v rôznych množstvách a za rôzne sumy neoprávnene predával viacerým odberateľom, okrem iných S. O. z obce Andrejovka, okres Stará Ľubovňa, S. K. z mesta Spišská Belá, okres Kežmarok a Z. O. z mesta Podolíneec, okres Stará Ľubovňa, a to naposledy dňa 22.1.2019, kde pri jeho stretnutiach s menovanými osobami v chatovej oblasti v obci Vyšné Ružbachy, okres Stará Ľubovňa, metamfetamín neoprávnene predal S. O. za sumu 110,- eur, S. K. za sumu 100,- eur a Z. O. za sumu 50,- eur, kde následne bezprostredne po jeho stretnutiach s týmito osobami a následnom vykonaní osobných prehliadok u menovaných osôb:

- S. K., ktorý bezprostredne predtým časť kryštalického materiálu už požil, vydal jedno plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,41 gramu s prítomnosťou účinnej látky metamfetamínu, a tiež s obsahom metysulfonylmetánu, pričom v uvedenom množstve ním vydaného kryštalického materiálu priemerný obsah metamfetamínu predstavoval 78,4 %, na základe čoho z uvedeného množstva vydaného kryštalického materiálu s uvedenou hmotnostnou koncentráciou metamfetamínu 78,4 % by bolo možné pripraviť najmenej osem obvykle jednorazových dávok na použitie, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa,

- Z. O., ktorý bezprostredne predtým spoločne s K. I., ktorý ho viezol autom, časť kryštalického materiálu už požili, vydal jednu zatavenú injekčnú striekačku s odlomeným modrým piestom, s obsahom kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,18 gramu s prítomnosťou účinnej látky metamfetamínu, a tiež s obsahom metysulfonylmetánu, pričom v uvedenom množstve ním vydaného kryštalického materiálu priemerný obsah metamfetamínu predstavoval 78,4 %, na základe čoho z uvedeného množstva vydaného kryštalického materiálu s uvedenou hmotnostnou koncentráciou metamfetamínu 78,4 % by bolo možné pripraviť najmenej štyri obvykle jednorazové dávky na použitie, schopné ovplyvniť psychiku užívateľa,

- S. O. vydal jednu zatavenú injekčnú striekačku s modrým piestom, s obsahom kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,80 gramu s prítomnosťou účinnej látky metamfetamínu, a tiež s obsahom metysulfonylmetánu, pričom v uvedenom množstve ním vydaného kryštalického materiálu priemerný obsah metamfetamínu predstavoval 73,4 %, na základe čoho z uvedeného množstva vydaného kryštalického materiálu s uvedenou hmotnostnou koncentráciou metamfetamínu 73,4 % by bolo možné pripraviť najmenej pätnásť obvykle jednorazových dávok na použitie, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa,

príčom podľa prílohy č. 1 k zákonu NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, patrí účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 8 /osem/ rokov a 4 /štyri/ mesiace nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, ktorú získal trestným činom, a to peňažnej hotovosti vo výške 226,65 eur.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na 16 /šestnásť/ mesiacov a podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného zákona povinnosť sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona mu súd uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok počas ochranného dohľadu.

Proti uvedenému rozsudku podal okamžite po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný a proti výroku o treste v zákonnej lehote aj prokurátor.

Prokurátor v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že v konaní neboli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody u obžalovaného. Samotné konštatovanie znalcov K., P. a S., K., že možnosť nápravy páchatel'a je značná a prognóza prevýchovy priaznivá, nie je ničím tak mimoriadnym, aby to odôvodňovalo mimoriadne zníženie trestu. Obžalovaný je užívateľom omamných a psychotropných látok, pričom svoje výpovede ohľadne ich posledného požitia často menil. Na jednom mieste uvádzal, že ich požil dávno, na inom mieste, že to bolo tri dni pred skutkom a nakoniec, že ich požil tesne pred zadržaním na chate. Rovnako pri prehliadke jeho obydli'a sa našli veci preukazujúce, že sa živil predajom omamných a psychotropných látok. Obžalovaný bol uznaný vinným bez dôvodných pochybností z predaja omamných a psychotropných látok. To, že zabezpečoval viacerým osobám prístup k omamným a psychotropným látkam svedčí o vysokej nebezpečnosti jeho konania. Rovnako mal za to, že súd pochybil, ak zaradil obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Preto navrhol, aby súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že prvotné úkony orgánov činných v trestnom konaní neboli vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, a to najmä zadržanie a zaistenie O., O., K. a G.. Uvedené zadržanie a zaistenie nebolo možné vykonať len z dôvodu vykonávania pátracej akcie po veciach, v danom prípade po psychotropných látkach, ale ani z dôvodu prevencie. Žiadali vyžiadať správu z interného šetrenia na krajskom riaditeľstve policajného zboru, ktorá sa týmito pochybeniami mala zaoberať. Záver o vine bol založený na výpovediach svedkov O., O. a K., ktorí celú vinu zhodili na obžalovaného, pričom ich trestné konania skončili v konaní o dohode o vine a treste a ide o dlhodobých užívateľov omamných a psychotropných látok. Zvukové záznamy a ich prepisy nepotvrdzujú, že by im predával obžalovaný pervitín. U obžalovaného sa na rozdiel od uvádzaných svedkov nenašli žiadne psychotropné látky. Svedkovia S., I. a H. nepotvrdzujú nič, len to, že boli pri chate vo Vyšných Ružbachoch. Súd sa nezaoberal prečo bola koncentrácia údajne nakúpenej kryštalickej látky iná u každého zo svedkov, ktorí ju mali nakúpiť. Výpoveď svedka O. považuje za nedôveryhodnú, pretože je narkoman a vyvracia ju aj svedok L., ktorého výpoveď je totožná s výpoveďou obžalovaného. Rovnako nedôveryhodná je i výpoveď svedka O., súd nevyhovel návrhu obhajoby a nevypočul jeho družku, ktorá by potvrdila, že obžalovaný poskytol peniaze pre syna O. jeho matke. Poukázal aj na výpoveď svedka K., ktorý si nebol na pojednávaní istý, či vôbec stretol obžalovaného v ten deň, a spomenul si na to až neskôr, pričom v minulosti bol už za obdobnú trestnú činnosť odsúdený. Rozbor telekomunikačných záznamov zo strany súdu považuje len za ničím nepodložené úvahy súdu, ktoré nie sú žiadnym jednoznačným dôkazom preukazujúcim jeho vinu. V konaní nebol vysvetlený rozpor medzi tvrdeniami svedkov O., O. a K., ktorí tvrdili že obžalovanému celkovo zaplatili 260 eur, avšak u neho sa našlo 226,50 eur, čo korešponduje s jeho výpoveďou. Na základe uvedeného považoval rozsudok za nezákonný.

Odvolanie zdôvodnil aj samotný obžalovaný, ktorý okrem dôvodov uvádzaných obhajcom navyše opätovne zdôraznil, že polícia nemala legálny dôvod na zastavenie vozidiel Q. a S., a vykonala ju len na základe poznatkov z operatívnej činnosti. Samotný kpt. X. prišiel na miesto prehliadok, pretože mal informáciu, že osoby by mohli mať pri sebe omamné a psychotropné látky. Nie je možné, aby vedúci operatívneho oddelenia vedel bez akéhokoľvek podnetu, ktorý mal byť získaný výlučne z odpočúvania, vyslať hliadku a tá by vedela podrobnosti o type vozidla, čase prechodu, trasy a iných informácií potrebných na stotožnenie podozrivého. Polícia pri zastavení svedka Q. mu presne povedala odkiaľ ide a kde bol, čo by nemala, ak by ho nezákonne nesledovala. Pri zastavení S. prišla polícia na neoznačených vozidlách do 3 minút. Orgány činné v trestnom konaní nemohli vyhodnotiť tak rýchlo, že v komunikácii uvádzaný K. je konkrétna osoba. Žiadal predvolať príslušníkov, ktorí vozidlá zastavovali, ale súd mu nevyhovel. Aplikáciu Signal nikdy nemal v telefóne, čo potvrdil znalec z odboru elektrotechnika. Polícia sa mu vyhrážala, že keď sa neprizná dostane 15 rokov. Za všetko, čo sa našlo v chate, nesie zodpovednosť svedok G., u obžalovaného sa nič nenašlo, s opiátmi nemal nikdy nič spoločného. Uviedol, že svedok O. je nedôveryhodný, pretože je závislý a navyše výpovede svedkov H. a L. plne podporujú jeho výpoveď. Svedecká výpoveď O. je taktiež nedôveryhodná, keďže jeho výpoveď je

rozporuplná s jeho výpoveďou a výpoveďami svedkov G. a G.. Motív O. klamať spočíva v zastretí vlastnej drogovej činnosti a pomsty za to, že obžalovaný uviedol bývalej družke svedka, že tento berie drogy, na čo sa s ním rozišla. Pokiaľ ide o svedka K., s týmto sa nestretol, zo žiadneho dôkazu neplynie, že by sa kontaktovali. Svedok na pojednávaní vypovedal rozporne, pričom až následne po prečítaní jeho pôvodnej výpovede vyhlásil, že je pravda, čo vypovedal na začiatku. Mal za to, že ak by vypovedal skutočne o tom čo prežil, nemohol na pojednávaní vypovedať rozporne. To, že na 8 z 9 skúmaných predmetoch patriacich obžalovanému nebola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok je dôkazom, ktorý preukazuje že s drogami nič nemal. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru zaslalo protokol vyšetrovateľom v Starej Ľubovni, že ich postup, ktorým sledovali obžalovaného bol nezákonný. Na podklade podaných odvolaní krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že vo vzťahu k výroku o treste je dôvodné len odvolanie prokurátora.

V posudzovanej veci boli podľa názoru krajského súdu v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým i právnym záverom.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z vykonaných dôkazov vyplývali, ako aj to, na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil a prečo obrane obžalovaného neuveril.

S dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto odkazuje. Aj podľa jeho názoru bolo vykonanými dôkazmi, na rozdiel od odvolacích námietok obžalovaného, nepochybne preukázané, že skutok tak, ako bol súdom prvého stupňa ustálený, sa stal a že tento skutok obžalovaný spáchal.

Len s ohľadom na obsah odvolacích námietok, považuje krajský súd za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť.

V prvom rade obžalovaný namieta, že prvotné úkony orgánov činných v trestnom konaní neboli vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, a to najmä zadržanie podozrivých O., S. a O. a následne zaistenie metamfetamínu, a to z dôvodu, že na takéto zadržanie a zaistenie nemali orgány činné v trestnom konaní podklad, a ak áno, tak len na základe nezákonného sledovania, pretože inak by o tomto nemali vedieť.

Uvedené úvahy však nezodpovedajú zisteným skutočnostiam. Krajský súd predovšetkým poukazuje na to, že orgány činné v trestnom konaní už od 27.11.2018 viedli v danej veci trestné stíhanie vo veci zločinu neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, pričom na podklade príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Prešov sp. zn. Ntt/123/2018 na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky na telefónnu stanicu XXXXXXXXXX, ktorú užívala záujmová osoba Z. G., bol dňa 22.01.2019 o 12:01:07 hod. zachytený telefonický hovor medzi svedkom O. a obžalovaným J. G., z ktorého bolo možné vyvodiť ich blížiac sa vzájomné stretnutie vo Vyšných Ružbachoch, pričom obžalovaný svedka O. uisťoval, že jeho vodič K. H. pozná cestu pre prípad, že by ho nevedel nájsť. Až uvedená informácia vytvorila reálny podklad na vykonanie úkonov spojených so zadržaním osôb a zaistením vecí dôležitých pre trestné konanie, čo následne aj bolo orgánmi činnými v trestnom konaní vykonané. Tomuto svedčí aj skutočnosť, že zadržanie svedka S. O. bolo vykonané dňa 22.01.2019 o 13:32 hod. v blízkosti čerpacej stanice spoločnosti Slovnaft v Starej Ľubovni, avšak ďalšie zadržania svedkov S. K., či Z. O. v ten istý deň, ale o 17:35 hod. respektíve 18:15 hod. už boli vykonané v Nižných Ružbachoch. Navyše, z výpovede svedka mjr. F. I. V. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v daný deň mali informáciu, že kolegovia z operatívy mali rozpracovaný nejaký prípad drogovej trestnej činnosti, a že bude potrebné vykonať nejaké úkony, a tak je prirodzené, že policajné orgány reagovali na vzniknutú situáciu a ďalšie zaisťovacie úkony vykonávali už na stanovišti v Nižných Ružbachoch, keďže ide o dedinu, jedine cez ktorú musia autá opúšťajúce Vyšné Ružbachy prechádzať, či už smerom na Podolíne, alebo Starú Ľubovňu. To, že obžalovaný ako záujmová osoba sa v ten deň mal stretnúť aj s ďalšou osobou, vyplýva aj z prepisu sms správy zachytenej z komunikácie medzi

obžalovaným J. G. a S. I. z 22.01.2019 o 17:28:35 hod. a prepisu telefonického rozhovoru medzi účastníckymi telefónnymi stanicami, ktoré užívali J. G. a S. I. dňa 22.01.2019 o 17:30:11. Uvedené zistenia boli dostatočným podkladom pre zastavovanie vozidiel smerujúcich z Vyšných Ružbách za účelom objasňovania predmetnej trestnej činnosti. Rovnako sled a miesto zaist'ovacích úkonov svedčí o ich vykonávaní prispôsobujúc sa aktuálnym informáciám zisteným v reálnom čase orgánmi činnými v trestnom konaní. Zo žiadneho zabezpečeného dôkazu neplynie, že by bolo orgánmi činnými v trestnom konaní vykonávané sledovanie osôb a vecí v rozsahu spadajúcom pod ustanovenie § 113 Tr. poriadku, na ktoré by sa vyžadoval príkaz sudcu pre prípravné konanie v čase pred tým, ako došlo k vyššie popísaným zaist'ovacím úkonom. Zo znenia predmetného ustanovenia vyplýva, že sledovaním osoby a vecí sa rozumie získavanie informácií o pohybe a činnosti osoby, alebo pohybe vecí, ktoré sa vykonáva utajovaným spôsobom. Z uvedeného je zrejmé, že má ísť o dopredu naplánovanú, sústavnú činnosť, ktorá má monitorovať po dlhšiu dobu pohyb osoby alebo pohyb vecí. To v posudzovanom prípade zistené nebolo, a to s poukázaním na čas, po ktorý sa úkony v ten istý deň vykonávali, tieto úkony nadväzovali v krátkom časovom slede za sebou a boli prispôsobené aktuálnym, postupne získavaným informáciám, čo svedčí o použití prostriedkov operatívno-pátracej činnosti polície. Medzi nich okrem iného patrí aj preverenie informácie, čo nemožno stotožňovať so sledovaním v zmysle ustanovení Trestného poriadku.

Vyšetrowanie je totiž súvislá činnosť, podstatou ktorej je objasniť spáchanie trestného činu a zistiť jeho páchat'ľa, a táto pozostáva z množstva procesných úkonov, ktorých vykonanie má presné pravidlá, ktoré sú upravené v procesnom predpise - Tr. poriadku. Medzi takéto procesné úkony patria aj dôkazné prostriedky, čo je vlastná procesná činnosť, ktorá slúži k poznávaniu skutočností. Použitie dôkazného prostriedku však prichádza do úvahy iba, ak existuje nositeľ (prameň) dôkazu.

Uvedený záver platí aj na úkony, ktoré boli vykonávané po zadržaní osôb, ktorým obžalovaný predal omamné a psychotropné látky a ich vodičov, keďže prípadné monitorovanie chaty, v ktorej sa mal obžalovaný zdržiavať do času jeho zadržania a vykonania domovej prehliadky plne spadá do rozsahu úkonov spojených so zadržaním páchat'ľa pri páchaní trestného činu, či bezprostredne po ňom. K zadržaniu S. Q., ktorý strávil noc v chate, kde sa zdržiaval obžalovaný s partiou, došlo v Nižných Ružbachoch o 06:50 hod. a k vykonaniu domovej prehliadky predmetnej chaty začalo následne o 07:25 hod., z čoho plynie, že boli vykonané ani nie do 12 hodín od zadržania posledného zo zadržaných osôb, Z. O..

K námietkam obžalovaného možno vo všeobecnosti uviesť ešte aj to, že policajti v trestnom konaní nevykonávajú úkony len podľa Trestného poriadku, ale že ich vykonávajú aj podľa zákona o Policajnom zbore, ktorý je vo vzťahu k Trestnému poriadku lex generalis. Pokiaľ teda pri plnení úloh Policajného zboru (medzi ktoré patrí aj odhaľovanie trestných činov a zisťovanie ich páchat'ľov) policajti po začatí trestného stíhania vykonávajú úkony, ktoré nie sú osobitne upravené v Trestnom poriadku, je oprávnený vykonávať úkony upravené v zákone o Policajnom zbore (napr. oprávnenie na zastavovanie dopravného prostriedku).

Napokon, všetky úkony, ktoré orgány činné v trestnom konaní vykonali po začatí trestného stíhania, vykonali podľa ustanovení trestného poriadku, a nie podľa ustanovení zákona o policajnom zbore, z čoho plynie, že boli vykonané procesne konformným spôsobom, a to vrátane vykonaných prehliadok motorových vozidiel v súlade s § 101 Tr. poriadku. Z vyššie popísaného ďalej plynie, že úkony orgánov činných v trestnom konaní boli vykonávané bezprostredne bez zbytočného odkladu odkedy zistili skutočnosti odôvodňujúce ich vykonanie, a to nielen vo vzťahu ku zadržaniu osôb, ktorým boli omamné a psychotropné látky predané, ale i následným úkonom spojených zo zadržaním páchat'ľa. Berúc do úvahy uvedené, námietku obžalovaného spočívajúcu v ním tvrdení nezákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní pri zadržaní osôb, či zaistení vecí vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnenú.

Ďalšou podstatnou odvolacou námietkou obžalovaného bolo tvrdenie, že záver o vine obžalovaného bol v podstate založený len na výpovediach svedkov O., K. a O., ktorých dôveryhodnosť spochybňoval nielen tým, že ich označil za užívateľov drog, ale i predkladaním motívácií, podľa ktorých mali dôvod mu škodiť, avšak uvedené nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že skutočnosť, či svedok je užívateľom drog, či má bohatú trestnú minulosť, alebo či uzatvoril s orgánmi činným v trestnom konaní dohodu o vine a treste, sama o sebe nediskvalifikuje túto osobu ako svedka, na podklade ktorého výpovede je možné ustaľovať skutkové zistenia. Každý

dôkaz, vrátane takejto svedeckej výpovede je potrebné hodnotiť v zmysle princípov vyjadrených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Vo vzťahu ku, zo strany obžalovaného, v odvolaní namietanej existencie zlého úmyslu svedkov O. a O. mu poškodiť, krajský súd poukazuje v prvom rade na vyjadrenie samotného obžalovaného J. G. na hlavnom pojednávaní, kedy uviedol, že s Z. O., S. K., K. I., K. H. alebo Y. S. nemal žiadne konflikty, okrem S. O., aj to len kvôli tomu, že mu tento dával za vinu, že auto, ktoré dal pred rokmi do záložne, vykúpil na jeho radu svedok H..

Napokon skutočnosti, o ktorých vypovedali svedkovia O., K. a O. zo svojej perspektívy potvrdzovali ich vodiči H., S. a I., a to najmä o ich ceste do Vyšných Ružbách. Svedok K. I., vodič motorového vozidla, na ktorom spolu s Z. O. prišli do Vyšných Ružbachoch, vypovedal, že potom, čo O. vyšiel z motorového vozidla vo Vyšných Ružbachoch a išiel niekam do tmy, sa presunuli na iné miesto, kde spoločne požili metamfetamín, ktorý mu ponúkol O.. Z uvedeného plynie logický záver, že metamfetamín mu O. ponúkol až po stretnutí s obžalovaným J. G., ktorý mu ho predal, keďže o inom zastavení vo Vyšných Ružbachoch svedok I. nevypovedal.

Z vykonaného dokazovania je ďalej zrejmé, že hlavní svedkovia obžaloby O., K. a O. sa medzi sebou v čase skutku bližšie nepoznali, čo vylučuje spoločne vzájomne dohodnutý postup pri usvedčovaní obžalovaného. Navyše neboli dokazovaním preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by vzbudzovali dôvodné podozrenie, že by mali títo nejakú motiváciu poškodiť obžalovanému krivým obvinením, a tak ich výpovede aj krajský súd vyhodnotil ako dôveryhodné.

Navyše z vyššie citovanej zachytenej komunikácie medzi obžalovaným J. G. a S. O. plynie, že aj vodič K. H. vedel kam a za kým idú do Vyšných Ružbách spoločne s O., keďže tohto obžalovaný uisťuje, že K., rozumej K. H., „cestu nájde“. Taktiež aj z obsahu skôr popísanej komunikácie medzi obžalovaným J. G. a S. I. vyplýva, že tento musel mať vedomosť za kým v ten deň idú. Berúc uvedené do úvahy možno uzavrieť, že aj títo vodiči presne vedeli za kým O. a O. idú, a tak neplatí tvrdenie obžalovaného, že H. a I. „len“ potvrdzujú, že O. a O. šli na chatu vo Vyšných Ružbachoch. Navyše, v podstate vo vzťahu ku všetkým výpovediam svedkov O., K. a O., či H., S. a I. na hlavnom pojednávaní je možné badať skôr snahu týchto svedkov s odstupom času pomôcť obžalovanému, ako mu uškodiť, a preto na vysvetlenie rozporov v ich výpovediach boli čítané ich výpovede z prípravného konania, čo o to viac zvyšuje vo všeobecnosti dôveryhodnosť ich výpovedí vykonaných v počiatočnej fáze trestného konania, v krátkom časovom odstupe po spáchaní skutku.

Obžalovaný J. G. namietal aj tú skutočnosť, že sa súd prvého stupňa nedostatočne vysporiadal s rozporom plynúcimi z výpovedí svedkov O., K. a O., ktorí tvrdili, že mu vyplatili celkovo sumu 260,- eur, pričom u neho sa našlo len 226,50 eur, čo má korešpondovať s jeho výpoveďou, že dostal 180,- eur od jeho sestry, 50,- eur od O. a 3,50 eura minul na cigarety. K uvedenému odvolací súd uvádza, že nejde o rozpory, ale o odlišné tvrdenia uvedených svedkov a obžalovaného. To, že u obžalovaného bolo zaistených 226,50 eur nijakým spôsobom nevylučuje priebeh skutku prezentovaný svedkami, keďže aj z výpovede svedka S. Q. vyplýva, že spoločne s obžalovaným J. G. bol deň pred ich zadržaním spoločne v Podolínci, pričom obžalovaný šiel sám domov po granule pre psa, a tak časť peňazí mohol pokojne nechať aj doma, alebo na inom mieste.

V súlade so závermi súdu prvého stupňa o spáchaní skutku obžalovaným, ako bol ustálený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, vyznieva aj zistenie, že pri domovej prehliadke v byte, ktorý obýval obžalovaný J. G. bola nájdená zatavená injekčná striekačka, ktorá po znaleckom skúmaní Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odborom prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie v rámci znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/513, vykazovala prítomnosť nevážiteľného množstva metamfetamínu. Obžalovaný napokon príležitostné požívanie metamfetamínu priznal, a tak druh trestnej činnosti, z ktorej spáchania bol uznaný za vinného sa nevymyká týmto zisteniam.

Uvedené dôkazy sú vzájomne konzistentné a navzájom dopĺňajúce, a preto aj podľa názoru krajského súdu v danom prípade niet pochybností o tom, že skutok sa stal tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, a že ho ako trestne zodpovedný subjekt spáchal obžalovaný.

Aj podľa odvolacieho súdu konanie obžalovaného napĺňa všetky pojmové znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a

obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, pretože neoprávnene kúpil, predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to jednak po dlhší čas a jednak na viacerých osobách.

Účel trestu, ktorý sa ukladá za trestný čin, je vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, a tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súčasne je potrebné prihliadať pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne postupoval, keď ukladal obžalovanému trest vo vzťahu k obzvlášť závažnému zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody na desať rokov až pätnásť rokov.

Konajúci súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním činu riadny život. S týmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd, keďže tomuto zodpovedá zistenie, že obžalovaný nemá záznamy o odsúdení v odpise z registra trestov. Príťažujúcu okolnosť nezistil. Rovnako správne konajúci súd postupoval, keď pri prevahe poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona, a tak prichádzalo do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov upravenej v zmysle zásad vyjadrených predmetnom ustanovení, podľa ktorého je potrebné znížiť hornú hranicu trestnej sadzby (§ 38 ods. 8 Tr. zákona) o jednu tretinu.

Následne odvolací súd pristúpil k prieskumu odôvodnenosti použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona pre mimoriadne zníženie trestu a jeho rozsahu.

Podstatou odvolacej námietky okresného prokurátora bolo, že v danom prípade neboli naplnené dôvody pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona tak, ako to odôvodňoval okresný súd poukazujúc na závery znaleckých posudkov K.. P. a S.. K. k osobe obžalovaného, z ktorých vyplýva, že v správaní obžalovaného je predpoklad prispôsobenia, prevahy očakávateľných a primeraných reakcií až zvýšený príklon ku konvenčnosti, jeho osobnostná štruktúra je bez zjavných odchýlok od normy a bez deviácií aj napriek požívaniu omamných a psychotropných látok, hodnotový systém je zrelý, prevažne sociálne žiadúco orientovaný, obžalovaný prežíva ako dôležité blízke vzťahy, rodinu a partnerstvo a smeruje k stabilite, predpoklady k prevýchove sú značné, prognóza prevýchovy priaznivá (ZP č. 37/2019 podaný K.. P.), ako aj, že z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný (ZP č. 38/2019 podaný S.. K.). Tieto skutočnosti vo vzájomnom kontexte vyhodnotil prvostupňový súd v danej veci ako mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by použitie trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. v danom prípade bolo pre obžalovaného i na jej dolnej zákonom ustanovenej hranici neprimerane prísne, a pod vplyvom uvedených skutočností, resp. zistení, z pohľadu súdu pre ochranu spoločnosti, ale aj nápravu obžalovaného, možno dôvodne považovať za dostačujúce i uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

S uvedeným konštatovaním prvostupňového súdu nie je možné súhlasiť.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

V prvom rade považuje krajský súd za potrebné uviesť, že na to, aby súd viaceré poľahčujúce okolnosti v súhrne hodnotil ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona, treba mať preukázané viaceré nie bežne sa vyskytujúce skutočnosti, ktorých existencia nebola vyvolaná páchatelom a ktoré značne ovplyvnili jeho konanie (k tomu porovnaj R 49/1978). Za takéto skutočnosti nemožno považovať samotnú existenciu pozitívnej prognózy prevýchovy páchatela, a ani doposiaľ inak

riadne vedenie života, pretože ide o skutočnosti, ktorých existencia má pôvod v osobe obžalovaného. V danom prípade neboli zistené takéto skutočnosti, ktoré by neboli vyvolané páchatelom (doposiaľ viedol riadne svoj život), respektíve ktoré by nemali svoj pôvod v osobe páchatel'a (pozitívna prognóza prevýchovy). Uvedenú pozitívnu prognózu prevýchovy za takúto skutočnosť nemožno považovať, keďže nejde o žiadnu nie bežne sa vyskytujúcu skutočnosť.

Nemožno pritom vylúčiť, že viaceré okolnosti, ktoré inak samy o sebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, v konkrétnom prípade nadobudnú taký význam, že ich bude možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona (k tomu porovnaj R 21/1970). Musí ísť však vždy o okolnosti svojou povahou výnimočné, čo ako už bolo vyššie konštatované naplnené nebolo.

V odpise registra trestov nemá obžalovaný žiadne záznamy, a rovnako nemá záznamy vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne.

Berúc do úvahy konštatované, za primeraný a zákonný trest považuje krajský súd trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 10 rokov, ktorý zodpovedá účelu trestu a možnostiam jeho výchovného pôsobenia.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Krajský súd majúc za to, že u obžalovaného J. G. je možné, napriek tomu, že je páchatel'om obzvlášť závažného zločinu, dosiahnuť účel trestu aj výkonom trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, tohto do uvedeného ústavu pre výkon trestu zaradil. K tomuto záveru dospel najmä po zohľadnení jeho doterajšieho trestne nezávadného spôsobu života a znalcami konštatovanej pozitívnej prognózy jeho prevýchovy.

Okresný súd taktiež nepochybil, keď podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zákona rozhodol o prepadnutí zaistenej peňažnej hotovosti vo výške 226,65 eur, keďže bola získaná trestným činom.

Následne krajský súd podrobil prieskumu výrok o ochrannom opatrení napadnutého rozsudku, ktorým podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na 16 (šestnásť) mesiacov a podľa § 77 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného zákona povinnosť sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediáčnemu úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediáčny úradník vopred informovaný.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona súd uloží ochranný dohľad páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 78 ods. 1 Tr. zákona sa ochranný dohľad ukladá na jeden rok až tri roky.

Berúc do úvahy závažnosť obzvlášť závažného zločinu a výšku uloženého trestu odňatia slobody, mal aj krajský súd za to, že uloženie ochranného dohľadu v prvej polovici zákonom stanovenej doby zodpovedá cieľu ochranného dohľadu, ktorý je ním sledovaný, a to monitorovanie a dohľad probačného a mediáčného úradníka nad odsúdeným po výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zákona je odsúdený, ktorému súd uložil ochranný dohľad, po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu

trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Uvedená povinnosť je daná „zo zákona“ a preto ju nebolo potrebné opätovne ukladať ako súčasť výroku o uložení ochranného dohľadu, avšak uvedená nadbytočnosť tohto výroku nespôsobuje jeho nesprávnosť, a preto ho krajský súd nezrušil, keďže tento bol vecne správny.

Za správne a zákonné považoval aj uloženie obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania návykových látok počas ochranného dohľadu, keďže obžalovaný je príležitostným požívateľom metamfetamínu a abstinencia počas výkonu trestu odňatia slobody je vynúteným a nie slobodným rozhodnutím, pričom na dosiahnutie účelu prevýchovy sa javí opodstatnené vyžadovať dodržanie tohto obmedzenia počas výkonu ochranného dohľadu.

Preto krajský súd na podklade odvolania prokurátora zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a vo veci sám rozhodol.

Keďže odvolací súd zároveň nezistil dôvody pre zmenu rozsudku v prospech obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.